

РЕШЕНИЕ

№ 5323

гр. София, 07.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1301** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Х. Ч. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.1, срещу Акт за установяване на публично държано вземане № 06/06/1/0/00669/3/01/04/01 от 11.12.2019 г., издаден от директора на Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ – П., с който е отказано изплащането на финансова помощ в размер на 24 447,50 лв., представляваща второ плащане по договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г. за отпускане на финансова помощ по подмярка б.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка б „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“.

В жалбата са наведени твърдения, че не са налице задължения към НАП, като към същата са приложени два броя платежни нареждания от 08.08.2019 г. и 24.01.2020 г.

В съдебно заседание, жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], чрез процесуалния си представител – юриконсулт Л. оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Административен съд С.-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 29.06.2016 г. между Държавен фонд „Земеделие“ и Х. Ч. В. е сключен

Договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Според чл. 3, ал. 1 от Договора размерът на безвъзмездната финансова помощ е 48 895,00 лева, които се изплащат на два етапа: първо плащане в размер на 24 447, 50 лева – в срок до два месеца от сключване на договора и второ плащане в размер на 24 447,50 лева, което се извършва в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер на окомплектована с всички изискуеми документи заявка за второ плащане. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Договора заявката за второ плащане се подава в срок до 01.08.2018 г., а според чл. 9, ал. 1 Фондът има право да изиска от ползвателя връщане на полученото първо плащане и да откаже второто плащане при наличието на конкретно изброени хипотези в точки от 1 до 18 и ал. 2, като видно от т. 10 това се отнася и до неплащане на трудови възнаграждения, задължителни здравни и социални осигуровки на лицата, наети в стопанството му към месеца, предлагащ датата на подаване на заявката за второ плащане /в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г./ Според чл. 10, ал. 2 Фондът се задължава при установяване на пропуски или други нередовности в заявления и документи към тях, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи при непълнота или неяснота на заявените данни да уведомява ползвателя и да му определя срок за изправяне на нередовностите, както и за представяне на допълнително изискани документи, относими към преценката на Фонда за точното изпълнение, на което и да е от задълженията на ползвателя, както и спазването на други негови ангажименти, произтичащи от предоставеното подпомагане. В чл. 13, ал. 2 е посочено, че ползвателят се задължава за период от пет години и шест месеца от сключване на договора да представя на Фонда изисканите му документи и/или информация необходими за преценка относно точното изпълнение на неговите договорни и нормативни задължения, както и всички други ангажименти, произтичащи от отпуснатата помощ, като спазва съответните срокове за това. Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 13 ползвателят се задължава в срок до изтичане на пет години от сключване на договора да плаща задължителните трудови възнаграждения, здравни и социални осигуровки на лицата, наети в стопанството му /в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г./.

На 15.12.2017 г. между страните е сключен анекс към Договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г., от който е видно, че срокът за подаване на заявка за второ плащане е определен до 14.01.2019 г.

На 14.01.2019 г. от Х. Ч. В. е подадена заявка за второ плащане, ведно с приложения към нея съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх. № 01-153-6500/120 от 05.03.2019 г., на основание чл.8, ал.4 от Договора, респ. чл.36, ал.2 от Наредбата от ползвателя са изискани копия от платежни нареждания за внесени осигуровки на лицата, наети в земеделското стопанство и др. документи.

В Уведомление вх. № 01-153-6500/120#1 от 19.03.2019 г. до ДФЗ, [населено място] В. е посочила, че прилага изисканите и документи, в това число и платежни нареждания за внесени осигуровки.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх. № 01-153-6500/128 от 27.03.2019 г. отново са изискани копия от платежни нареждания за внесени осигуровки на лицата, наети в земеделското стопанство, тъй като е установено, че такива не са представени с отговора.

В Уведомление вх. № 01-153-6500/120#1 от 10.04.2019 г. до ДФЗ, [населено място] В. е посочила, че прилага изисканите и документи, но отново е констатирано, че сред тях не фигурират изрично изисканите платежни нареждания за внесени осигуровки на лицата, наети в стопанството.

В тази връзка с Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх. № 01-153-6500/139 от 23.04.2019 г. отново са изискани доказателства за платени осигуровки и декларация по Приложение № 2 към чл.6, ал.3, т.1 от Наредбата.

С Писмо вх. № 01-153-6500/139#1 от 13.05.2019 г., Х. Ч. В. е представила декларацията съгласно Приложение № 2, в която декларира, че няма неизпълнени задължения към държавата, свързани с плащане на вноски за социално осигуряване или плащане на данъци съгласно националното законодателство и отново посочва, че прилага платежни нареждания за внесени осигуровки, но същите отново не са приложени.

С искане изх. № 01-153-1200/162 от 03.06.2019 г. от директора на ОД на ДФЗ-П. е изискана информация от ТД на НАП за наличие на данни в системата им за внесени осигуровки като земеделски стопанин на лицето Х. Ч. В., както и наличие на данни за сключени трудови договори с лицата К. Д. К. и Д. П. М., респективно внесени осигурителни вноски за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г.

В отговор, обективиран в писмо вх. № 01-153-1200/162#2 от 19.06.2019 г. от ТД на НАП е посочено, че е извършена проверка в Информационната система на НАП, при която е установено, че са налице данни за сключени трудови договори с лицата, наети в земеделското й стопанство, но липсват данни за извършени плащания на осигуровки по декларации обр. 1 за периода от 01.01.2018 г. - 31.12.2018г. за Х. Ч. В., К. Д. К. и Д. П. М..

С Уведомително писмо от 19.06.2019 г. от Х. Ч. В. е поискано да представи Годишна данъчна декларация за 2018 г., като такава е представена на 28.06.2019 г.

От приобщената преписка е видно, че от страна на ДФЗ е извършена справка в портала за електронни услуги на НАП относно наличие или липса на задължения към дата 02.07.2019 г., при която е установено, че Х. Ч. В. има задължения към бюджета.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности от 03.07.2019 г., Х. Ч. В. е информирана, че при направена служебна проверка в системата на НАП е констатирано, че има задължения към държавата, като същите следва да се заплатят, за което следва да уведоми писмено ДФЗ „Земеделие“ – РА. Дадени са указания за отстраняване и на други нередовности.

В уведомление от 25.07.2019 г., адресирано до ДФЗ – ОД П. Х. Ч. В. сочи, че прилага документи за платени осигуровки до 31.06.2019г., но от страна на административния орган е констатирано, че същите не са приложени.

От представената по делото преписка се установява, че от служител на ДФЗ периодично са извършвани справки в портала за електронни услуги на НАП относно наличие или липса на задължения към дата 26.07.2019 г., 30.07.2019 г., 01.08.2019 г., 20.08.2019 г. и 04.09.2019 г., като при всички е установено, че Х. Ч. В. има задължения към бюджета.

С писмо за откриване на производство по издаване на акт за установяване на

публично държавно вземане с изх. № 01-153-6500/411 от 07.10.2019 г. Х. Ч. В. е уведомена, че същото се открива във връзка с подадена заявка за второ плащане, тъй като е установено, че в срока посочен в уведомителните писма за отстраняване на нередовности не е представила изисканите от нея копия от платежни нареждания за внесени осигуровки на лицата, наети в земеделското стопанство, което е неспазване на разпоредбите на чл.13, ал.2 от Договор №06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г., респ. чл.43, ал.1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020г.: „Ползвателят се задължава за период от пет години и шест месеца от сключване на договора да представя на фонда изискваните му данни, документи и/или информация, необходими за преценка относно точното изпълнение на неговите договорни и нормативни задължения, както и всички други ангажименти, произтичащи от отпуснатата помощ, като спазва съответните срокове за това“. Посочено е, че неизпълнението на задължението да се осигурява като земеделски стопанин и да плаща задължителни осигуровки на лицата, наети в стопанството е в нарушение на разпоредбите на чл.14, ал.1, т.5 in fine и т. 13 от Договора, респ. чл.42, т.6 in fine и т. 14 от Наредбата. В този смисъл Х. Ч. В. е уведомена, че попада и в хипотезата на чл.6, ал.1 от Наредбата, а именно: „Не се предоставя финансова помощ в случай, че ползвателят на помощта, попада в някоя от категориите, определени в чл. 106, параграф 1, чл. 107, параграф 1 и чл. 109, параграф 2, буква „а“ от Регламент (ЕС, Е.) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Е.) № 1605/2002 на Съвета (ОВ, L 298/1 от 26 октомври 2012 г.)“. В писмото е посочено, че задължението, за което ДФЗ ще издаде акт за установяване на публично държавно вземане е 24 447,50 лв.

На Х. Ч. В. е указно, че при несъгласие с направените констатации може в 14-дневен срок да представи писмено възражение по основателността и размерът на публичното задължение, в това число да представи и доказателства.

В указания 14-дневен срок Х. Ч. В. е подала писмено възражение с писмо вх. № 01-153-6500/411#2 от 23.10.2019 г., в което сочи, че е предоставила всички изискани от нея платежни документи за внесени осигуровки, както за нея, така и за лицата, наети в земеделското й стопанство. В допълнение излага, че е отправила искане до НАП да й бъде издаден документ, от който да е видно, че към настоящия момент няма неизпълнени задължения към държавата, свързани с плащане на вноски за социално и здравно осигуряване или задължения произтичащи от данъци, съгласно националното законодателство, като с допълнително писмо ще представи копия от платежни документи за внесени осигуровки, така и документа, изискан от НАП.

От директора на ОД на ДФЗ-П. е изискана информация от ТД на НАП - [населено място], офис „О.“ дали Х. Ч. В. се е осигурявала, като земеделски производител за периода 29.06.2016 г. – 23.10.2019 г., както и такава за наличие на данни за извършени плащания на осигуровки по декларации обр.1 за периода от 01.01.2018 г. до 23.10.2019 г. на лицата, наети в стопанството и, а именно К. Д. К. и Д. П. М..

В отговор е получено писмо вх. № 01-153-1200/445#1 от 18.11.2019 г., в което е посочено, че е извършена проверка в Информационната система на НАП, при която е установено, че Х. В. упражнява дейност като земеделски производител с начало на

дейност и осигуряване считано от 16.08.2016 г. - 23.10.2019 г. За периода 01.01.2018г. - 23.10.2019 г. има извършвани периодични плащания за осигуровки по декларации обр. 1 относно Х. В. и лицата, наети по трудово правоотношение – К. Д. К. с активен трудов договор за периода 10.11.2017 г. – 28.02.2019 г. /прекратен на 22.02.2019 г./ и Д. П. М. за периода 15.06.2017 г. – 23.10.2019 г. /с активен трудов договор към момента на проверката/.

Възраженията на Х. Ч. В. са приети за неоснователни, тъй като същата не е представила документи в подкрепа на твърденията си. В резултат на това е издаден процесния АУПДВ № 06/06/1/0/00669/3/01/04/01 от 11.12.2019 г., от директора на Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ – П., с който на основание чл.9, ал.1, т.10 във връзка с чл.14, ал.1, т.13, чл.9, ал.1, т.18 във връзка с чл.14, ал.1, т.5 in fine, чл.9, ал.2, т.1 in fine във връзка с чл.13, ал.2 и чл.9, ал.2, т.6 от Договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016г. във връзка с чл.6, ал.1 от Наредба № 14 от 28.05.2015г., респ. чл.38, ал.1, т.10 във връзка с чл.42, т.14, чл.45, т.6 във връзка с чл.42, т.6 in fine, чл.38, ал.1, т. 14 in fine във връзка с чл.43, ал.1 и чл.45, т.3 in fine във връзка с чл.6, ал.1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г., чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК и във връзка с чл.165 и чл.166 от ДОПК и Заповед № 03 - РД/2700 от 24.07.2019г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ - РА е отказано пълно изплащане на финансовата помощ в размер на 24 447,50 лв., представляваща второ плащане по договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г. за отпускане на финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“ и на Х. Ч. В. е определено задължение в размер на 24 447,50 лв., представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г.

В хода на съдебното производство по искане на ответника съдът е изискал от ТД на НАП-С. да представи информация, дали към 11.12.2019 г. жалбоподателката е имала непогасени задължения към ТД на НАП за публични вземания и осигурителни плащания. В отговор е получено писмо вх. № 39471/15.12.2020 г., по описа на АССГ, в което е посочено, че Х. Ч. В. към 11.12.2019 г. има непогасени лихви за публични задължения.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване по реда на АПК административен акт, пред компетентния да я разгледа съд, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Актът е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП в приложимата редакция и предвид представената Заповед № 03-РД/2700 от 24.07.2019 г., с която изпълнителният директор ДФ Земеделие е делегирал на директорите на областните дирекции да издават решения за налагане на финансови корекции и актове за установяване на публични държавни вземания по чл. 166, ал. 2 от ДОПК. В обжалвания акт като правно основание са посочени разпоредбите на чл. 165 и чл. 166 от ДОПК. Съгласно първата разпоредба, събирането на държавните и общинските публични вземания се

извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закона е установено друго. Съгласно чл. 166, ал. 1 и, ал. 2 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК, а ако не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация. В настоящия случай се касае за публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК- претендират се недължимо платени суми по проект, финансиран от европейските земеделски фондове. Съгласно чл. 166, ал. 3 от ДОПК, актът за публично държавно вземане се обжалва пред ръководителя на съответната администрация по реда на АПК. Разпоредбата, тълкувана във връзка с тази на чл. 81 от АПК означава, че оспорването на акта пред по-горестоящ административен орган е правна възможност, а не задължение за адресата и е приложима изборността на реда за оспорване. Следователно, административният акт може да се обжалва пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред.

Видно от данните по делото, преди издаване на оспорвания акт, ползвателя е уведомен за констатираното нарушение, като му е даден и 14 - дневен срок да изрази становище и да представи доказателства.

АУПДВ е издаден в законоустановената писмена форма, като в него са посочени фактически и правни основания, поради което съдът намира, че е спазена формата на акта, същата отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК за излагане на конкретните фактически и правни основания за взетото от административния орган крайно решение.

При издаването на АУПДВ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Към момента на издаване на оспорения АУПДВ законът предвижда две самостоятелни административни производства пред ДФ "Земеделие" по прилагане на мерките от ПРСР 2014-2020. Това засяга и установяването на публичните вземания, произтичащи от прилагането на посочените мерки и реда за издаване на административни актове - чрез извършване на финансова корекция по реда на ЗУСЕСИФ или чрез издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на чл. 166 ДОПК. Поради това преценката за законосъобразност на оспорения административен акт, в това число и спазването на административнопроизводствените правила по чл. 146, т. 3 АПК, налага да се направи разграничение между производствата, свързани с разходите по ПРСР 2014 - 2020 по ЗПЗП и ЗУСЕСИФ според правната уредба, действаща от влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗПЗП (ДВ бр. 2/2018).

Съгласно § 4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ (ред. ДВ бр. 2/2018 г.) предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по ПРСР се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в

Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г. – Регламент (ЕС) № 1305/2013 г.) и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347/549 от 20 декември 2013 г. - Регламент (ЕС) № 1306/2013), в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане. От тази разпоредба следва, че по отношение разходите по ПРСР, ЗУСЕСИФ е общ закон и се прилага, доколкото в специалния закон (Регламент (ЕС) № 1305/2013, Регламент (ЕО) 1306/2013 г., ЗПЗП и актовете по прилагането му) не е предвидено друго.

С влизане в сила на ЗИД ЗПЗП (ДВ бр. 2/2018 г.), в чл. 1, т. 7 от ЗПЗП е въведена промяна в предмета на правната му уредба, като е ограничено приложното му поле до мерките от ПРСР 2007 - 2013 и до конкретно изброени мерки и подмерки от ПРСР 2014 - 2020 г. - по чл. 21, параграф 1, букви „а“ и „б“, чл. 28, 29, 30, 31, 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.), доколкото в този закон не е предвидено друго за ПРСР 2014 - 2020 г.

В тази връзка в чл. 9б ЗПЗП за ПРСР 2014 - 2020 г. е предвидено, че производствата пред управляващия орган или ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция, се провеждат посредством:

1. Интегрираната система за администриране и контрол по реда на глава трета от ЗПЗП - за мерките и подмерките по чл. 21, параграф 1, букви „а“ и „б“, чл. 28, 29, 30, 31, 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 1305/2013;
2. Информационната система за управление и наблюдение на средствата от ЕСИФ (ИСУН) по реда и при условията на ЗУСЕСИФ - за останалите мерки и подмерки.

В конкретния случай се касае за административно производство по прилагане на подмярка 6. 1. „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от ПРСР за периода 2014 - 2020, която попада в обхвата на чл. 9б ЗПЗП. Тази подмярка не е сред мерките и подмерките, изчерпателно изброени в чл. 9б, т. 1 ЗПЗП - по чл. 21, параграф 1, букви „а“ и „б“, чл. 28, 29, 30, 31, 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 1305/2013. Касае се за подпомагане по мярка по чл. 19 от Регламент (ЕО) № 1305/2013 „Развитие на стопанството и стопанската дейност“, която съгласно параграф 1, б. а), i, на същата разпоредба, обхваща помощ при стартиране на млади земеделски стопани. На това основание процесната подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“, от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ се обхваща от разпоредбата на чл. 9б, т. 2 ЗПЗП, но въпреки това административното производство не е по реда на ЗУСЕСИФ.

При преценката си за вида на акта и процесуалния ред за неговото издаване следва да се съобрази преходната разпоредба на § 12, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП (ДВ, бр. 2/2018 г.), според която започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на този закон наредби по прилагането на мерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и на мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. се довършват по досегашния ред до изтичане на периода на мониторинг.

В случая производството по подпомагане е започнало по Наредба № 14/28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от ПРСР 2014 - 2020 г., издадена на основание чл. 9а от ЗПЗП, преди влизане в сила на ЗИД ЗПЗП (ДВ, бр. 2/2018). Периодът на мониторинг, в който ползвателят е длъжен да предоставя на Фонда изискваните му данни, документи и/или информация необходими за преценка относно точното изпълнение на неговите договорни и нормативни задължения, както и всички други ангажименти, произтичащи от отпусната помощ е 5 години, като доколкото производството по сключване на договора за финансово подпомагане е започнало с подаването на заявление за подпомагане с идентификационен № 06/06/1/0/00669 по подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от ПРСР 2014 - 2020 г., то този период не е изтекъл към момента на образуване на производството по издаване на оспорения АУПДВ, поради което за установяване на публични държавни вземания е приложим досегашният ред по чл. 166, ал. 2 ДОПК, а не редът по ЗУСЕСИФ, към който препраща чл. 9б, т. 2 ЗПЗП (ред. ДВ бр. 2/2018 г.).

Наредба № 14 от 28.05.2015 г. урежда условията и реда за прилагане на подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (ПРСР 2014 – 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). По правилата на Глава трета и четвърта от Наредбата кандидатстването по мярката се извършва пред Разплащателната агенция /РА/ към ДФЗ, с чиито ръководител се сключват и договорите за безвъзмездна финансова помощ.

По силата на чл. 38, ал. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. - Ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато: т. 10 не е платил трудовите възнаграждения, задължителните здравни и социални осигуровки на лицата, наети в стопанството му към месеца, предхождащ датата на подаване на заявката за второ плащане (в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4).

Съгласно чл. 42, т. 14 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. – в срок до изтичане на пет години от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ ползвателят на помощта е длъжен да плаща

задължителните трудови възнаграждения, здравни и социални осигуровки на лицата, наети в стопанството му (в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4).

В чл. 45, т. 6 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. е предвидено, че разплащателната агенция има право да изиска от ползвателя връщане на всички получени по договора за предоставяне на финансова помощ суми заедно със законната лихва върху тях, дължима за период, посочен в договора, когато ползвателят не изпълнява което и да е свое задължение, посочено в настоящата наредба и/или уговорено в договора за предоставяне на финансова помощ, за срок до изтичане на пет години от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ.

В същия смисъл са и клаузите на Договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., сключен на 29.06.2016 г. между Държавен фонд „Земеделие“ и Х. Ч. В.. Така съгласно чл. 9, ал. 1, т. 10 Фондът има право да изиска от ползвателя връщане на полученото първо плащане и да откаже второто плащане, когато не е платил трудовите възнаграждения, задължителните здравни и социални осигуровки на лицата, наети в стопанството му към месеца, предхождащ датата на подаване на заявката за второ плащане /в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г./ В чл. 14, ал. 1, т. 13 и чл. 9, ал. 1, т. 18 са предвидени аналогични разпоредби на тези визирани в чл. 42, т. 14 и чл. 45, т. 6 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г.

От представените по делото доказателства не се установява по безспорен начин именно предвиденото както в договора, така и в Наредба № 14 от 28.05.2015 г. изпълнение на задължението за плащане на задължителните здравни и социални осигуровки на лицата, наети в стопанството на ползвателя към месеца, предхождащ датата на подаване на заявката за второ плащане (в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4). От представената административна преписка е видно, че от страна на административния орган е дадена многократна възможност на Х. Ч. В. да представи документи, от които да е видно, че е изпълнила това свое задължение, като в същото време периодично са извършвани и служебни проверки в Информационната система на НАП, в това число са изпращани и писма до ТД на НАП за установяване на тези факти. Именно непредставянето на документи и резултатите от направените проверки, а именно че са налице задължения към бюджета са мотивирали административния орган да издаде оспорения в настоящото производство акт. Действително с жалбата е представено платежно нареждане от 08.08.2019 г. за превеждане на сума в размер на 5 000,00 лв. по сметка на ТД на НАП-С. град, ведно с вносна бележка, но от съдържанието му не се установява за какъв период и какъв вид публични задължения са погасени. В този смисъл съдът приема, че за периода от 01.01.2018 г. до 23.10.2019 г. не са представени, както пред административния орган, така и в

съдебното производство доказателства за платени осигуровки.

По отношение на другото представено от жалбоподателката платежно нареждане следва да се посочи, че то е ирелевантно, доколкото видно от същото е, че е извършен превод за сумата от 5 000 лв. по сметка на ТД на НАП-С. на 24.01.2020 г. т.е след датата на издаване на оспорения АУПДВ.

В случая е налице неизпълнение на договорни и нормативни задължения от страна на ползвателя на помощта, предвидени в чл. 38, ал. 1, т. 10 и чл. 42, т. 14 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР), респ. чл. 9, ал. 1, т. 10 и чл. 14, ал. 1, т. 13 от Договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г. Един и същи фактически състав поражда правомощието да се разпорежи отказ за изплащане на второто плащане на ползвателя на помощта и връщане на полученото първо плащане в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 10 от Наредба № 14/28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 "Стартова помощ за млади земеделски стопани" от мярка 6 "Развитие на стопанства и предприятия" от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. Спорът е за съществуването на правото на ползвателя на помощта да получи първо и второ плащане, поради което и в съответствие с правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК негова е тежестта да установи при условията на пълното доказване осъществяването на отечените от администрацията с АУПДВ юридически факти, представляващи материални предпоставки за задържане на полученото първо и за получаване на исканото второ плащане.

В тази връзка непредставянето на доказателства за внесени осигуровки за периода от 01.01.2018 г. до 23.10.2019 г. представлява неизпълнение на задълженията за ползвателя, предвидени в приложимата нормативна уредба и сключения договор между страните т.е налице е правоизключващ юридически факт за правото на второ плащане и правопораждащ на задължението на ползвателя да върне полученото първо плащане, ведно със законната лихва, съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г.

Действително в процесния АУПДВ не е посочено от какво произтичат публичните задължения на Х. Ч. В., но доколкото нормативно са посочени документите, които задължително следва да бъдат приложени към заявката за второ плащане, т.е. тя да е окомплектована с всички изискуеми документи, и след като това задължение е предвидено и в сключения между страните договор, то липсата и на само един от тях е достатъчно основание да се откаже второ плащане и да настъпят всички предвидени от това неизпълнение последици. Видно от текста на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредбата, ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение № 7 документи в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ, или не е представил изисканите от РА документи и информация в срока по чл. 36, ал. 2. В случая от представената преписка се установява, че

административният орган многократно е изпращал уведомителни писма за отстраняване на нередовности и е давал възможност на Х. Ч. В. да представи платежни нареждания за внесени осигуровки на лицата наети в стопанството й, като паралелно е извършвал и проверки в Информационната система на НАП, както и чрез изпращане на писма до ТД на НАП за установяване на фактите, по отношение на които е налице задължение да бъдат доказани от страна на ползвателя. В този смисъл следва да се приеме, че административният орган е изпълнил всички разписани в Наредбата и договора задължения, които са му вменени, а именно в случай на нередовност на документите или непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти РА да уведоми с мотивирано писмо ползвателя, който в срок до 10 работни дни от уведомяването може да отстрани констатираните нередовности, непълноти или неясноти, чрез представяне на допълнителни и/или нови документи, включително документи извън посочените в приложение № 7, които са свързани с извършване на подпомаганата дейност. От т. 22 от приложение № 7 е видно, че част от изискуемите документи са справка по образец за средния списъчен брой на персонала, нает от ползвателя, включително и този, нает за изпълнение на проекта, за отчетен период от най-малко една година преди месеца на подаване на заявката за второ плащане, придружен от копия на трудовите договори и платежни нареждания за платени трудови възнаграждения и осигуровки (в случаите, когато проектът на ползвателя е оценен по критерия за подбор, посочен в чл. 13, ал. 1, т. 4). В случая е налице неизпълнение от страна на Х. Ч. В. на задълженията и по Наредбата и сключения договор, въпреки многократното и уведомяване за отстраняване на посочената нередовност. В хода на съдебното производство въпреки дадената и в две поредни заседания възможност жалбоподателката отново не прояви процесуална активност, за да докаже твърденията си, а именно че е платила процесните осигуровки. В този смисъл съдът приема, че не са ангажирани доказателства, които да подкрепят защитната теза на Х. Ч. В., поради което може да се направи извод, че правилно административният орган е приел, че ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ в размер на 24 447, 50 лева.

При тази фактическа и правна обстановка съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона. Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Ползвателят на помощта е бил надлежно запознат с последиците от неизпълнение на задълженията по договора, което обстоятелство е удостоверил чрез подпис. В случая отговорността е ангажирана за неизпълнение на договорни клаузи, като същата е и нормативно предвидена в действащ подзаконов нормативен акт, който жалбоподателката се е задължила да спазва. В случая договорените между страните последици от неизпълнение на задълженията по договора за безвъзмездна финансова помощ са явяват приложени в пълно съответствие с приложимите правни норми и в законоустановения срок.

Ответникът в настоящото производство е отправил надлежна претенция за присъждане на съдебни разноси, която с оглед изхода на делото се явява основателна. По реда на чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 16-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Ч. В., ЕГН: [ЕГН], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 06/06/1/0/00669/3/01/04/01 от 11.12.2019 г., издаден от директора на Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ – П., с който е отказано изцяло одобрена финансова помощ по договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г., изменен с анекс 1 от 15.12.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“, съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и е прекратен същия договор; определено е по отношение на жалбоподателя Х. Ч. В. задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 06/06/1/0/00669 от 29.06.2016 г., ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА Х. Ч. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.1 да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 /сто/ лева за разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния съд на Република България.

Съдия: